

VIJF FABELS VAN LA FONTAINE

kwam voor de klauwen van een leeuw zijn hol ontsprongen.
Deze gaf blijk, terecht als vorst te zijn bezongen,
en heeft hem niet om hals gebracht.
Die weldaad bleef niet onbeloond.
Is het ooit van een rat vertoond,
om voor een leeuw iets uit te maken?
Welnu, 't geval wil dat, waar deze 't woud verlaat,
een jachtnet hem in boeien slaat,
die hij met al zijn brullen niet vermag te slaken.
Heer rat schiet toe, en met zijn tandjes knabbelt hij,
tot een doorknaagde maas het gansche net doet scheuren.

Door tijd kan, met geduld daarbij,
meer dan door woede en kracht gebeuren.

IV

DE DUIF EN DE MIER

Het tweede voorbeeld is ontleend aan kleiner dieren.
Een tortelduif was drinkende uit een klare beek,
waarin een mier viel, die te ver voorover keek.
En in dien oceaen lag 't arme beest te mieren,
maar tevergeefs, om zich te redden op den kant.
Onverwijld liet de duif het medelijden spreken,
door aan de mier in nood een grashalm toe te steken,
waarop deze als op een soort reddingkaap belandt.
Ze was er. Maar onder de hand
kwam daar een kerel, die blootvoets ging langs de paden,
toevallig met een kruisboog in de hand voorbij.
Den Venusvogel ziende, acht hij
dien als welkome buit al in zijn pan gebraden.